

1975/24 181

М. І. КАЛІНІН

1975 бр

БОЙОВИЙ ПОМІЧНИК
БІЛЬШОВИЦЬКОЇ ПАРТІЇ

НСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО

1943

Відповідальний за випуск М. Ляхов
М. И. КАЛИНИН. — Боевой помощ
большевиcтской партии.

(На українськ. м. яз.ице)

БФ 6539. Зам. 453. 5/8 друк. арк. В друк. а
Тираж 15000. Друкарня „Комуніст“.

V.N. Karazin Kharkiv National University

0

00666172

1925

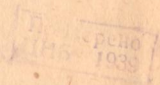
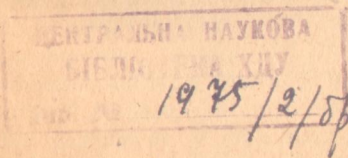
3RCM, 65"

~~23/17~~

М. І. КАЛІНІН

БОЙОВИЙ ПОМІЧНИК БІЛЬШОВИЦЬКОЇ ПАРТІЇ

СТАТТЯ, НАДРУКОВАНА В „ПРАВДІ”
ВІД 29 ЖОВТНЯ 1943 РОКУ
ДО 25-ТИРІЧЧЯ ВЛКСМ

Вчс

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ХАРКІВ 1943

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
500 FIFTH AVENUE
NEW YORK 17, N. Y.

1934

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

Комсомол, а разом з ним і вся радянська молодь, святкує двадцять п'яті роковини свого існування. Славетний шлях пройшла спілка молоді. Наш комсомол має за плечима великі історичні заслуги перед Батьківщиною. Народжений у боях за радянський лад, комсомол, на заклик партії, пліч-о-пліч із старшим поколінням, героїчно бився з білогвардійщиною і інтервентами, захищаючи молоду Радянську республіку.

За двадцять п'ять років спілка молоді пройшла хорошу школу. Комсомольські організації завоювали міцний авторитет в усіх сферах державної, господарської і культурно-виховальної діяльності. Там, де потрібна була молода енергія, юнацький запал, самовідданість, комсомольці завжди були попереду. Недаремно товарищ Сталін говорив, що „комсомол завжди стояв у нас у перших лавах наших бійців. Я не знаю випадків, коли б він відставав у нас від подій нашого революційного життя“¹.

Ленін і Сталін вчать, що головне в усякій справі—вміти знайти основну ланку, уxo-

¹ Збірник „Ленін і Сталін про молодь“, стор. 298.

пившись за яку, можна витягнути весь ланцюг. І наш комсомол вчився цьому і разом з партією, під її керівництвом, розв'язував найважливіші завдання по будівництву і зміцненню радянської соціалістичної держави. Досить нагадати про ту величезну роль, яку відіграли комсомол і молодь у відбудуванні промисловості після громадянської війни, а в подальшому і в індустріалізації країни, особливо на Уралі.

Сотні тисяч комсомольців і позаспількової молоді самовіддано працювали на будівництві Магнітогорського металургійного комбінату, на будівництві шахт, рудників і електростанцій. Їхніми руками були побудовані Сталінградський і Харківський тракторні заводи, Дніпровська гідроелектростанція. І, ніби на пам'ять потомству, в далекій глушині, серед непрохідних лісів, на величній річці Амур комсомольці побудували місто свого імені—Комсомольськ, яке стало вже значним індустріальним центром Далекого Сходу і промислове значення якого росте з кожним днем.

Не менш велика заслуга комсомолу і в колективізації сільського господарства. Комсомол села був вірним провідником лінії партії, її бойовим помічником у боротьбі за створення і зміцнення колгоспного ладу.

Заклик товариша Сталіна до комсомолу—

вчитися завзято, терпеливо, вчитися зціпивши зуби, щоб опанувати науку, викувати нові кадри більшовиків-спеціалістів по всіх галузях знань,—впав на сприятливий ґрунт. Сотні тисяч комсомольців і молоді наполегливо вчилися, опановували спеціальні знання, і на початок війни наша країна мала значні кадри молодих спеціалістів. Це було начебто завершальним актом великої творчої роботи, проробленої в нашій країні, і це дало нам можливість у тяжкій обстанові сучасної війни налагодити роботу евакуйованих підприємств, прогресивно розвивати такі галузі промисловості, як авіаційна, танкобудування та інші. Тепер кожний червоноармієць на повсякденному досвіді війни може наочно переконатися, яку велику користь дав лозунг товариша Сталіна—комсомол повинен опанувати науку.

Значна роль комсомолу в зміцненні оборони країни. Шефство комсомолу над Військово-Морським і Військово-Повітряним флотами—одна з чудових сторінок в історії комсомолу. Тисячі кращих комсомольців пішли у флот, вступали до військово-морських учбових закладів, і на початок цієї війни наш Військово-Морський Флот виріс у велику силу. Весь світ захоплюється героями-моряками, що захищали Одесу, Севастополь, Ленінград; пам'ять про їх подвиги назавжди збережеться у нашому народі.

Військово-Повітряний Флот був створений нами буквально заново. І тут комсомол відіграв не меншу, а, мабуть, ще більшу роль, ніж у Військово-Морському Флоті. Зусилля народу і, зокрема, комсомолу дали багаті плоди у нинішній війні. Імена вихованців комсомолу—двічі Героїв Радянського Союзу Олександра Молодчого, Бориса Сафонова, Дмитра Глинки, Василя Зайцева, Михайла Бондаренка, Василя Єфремова; Героїв Радянського Союзу Миколи Гастелло, Віктора Талаліхіна, Петра Харитонова, Степана Здоровцева, Михайла Жукова та багатьох інших—будуть майбутнім поколінням льотчиків зразком самовідданого служіння Батьківщині і високої льотної майстерності.

Отже, на протязі двадцяти п'яти років комсомол, що почав своє буття в боротьбі з білогвардійщиною та інтервентами, самовіддано відбудовував і розвивав промисловість, будував колгоспний лад на селі, успішно опановував науку в університетах, інститутах, заводських лабораторіях і на досвідних сільськогосподарських полях, зміцнюючи оборонну могутність держави. Творча робота йшла на повний хід. Перед комсомолом і молоддю відкрились безмежні можливості мирної праці та наукової творчості.

* * *

Нав'язана нам гітлерівською Німеччиною

війна обірвала мирну творчу працю радянських людей. Для комсомолу і всієї нашої молоді настали суворі дні. Треба було захищати Батьківщину, захищати все те, що досягнуто спільними зусиллями всіх народів СРСР майже за чверть віку.

Війна є суворим випробуванням для народу, його державного ладу, політики і керівництва. По суті, цю думку можна застосувати і до першої-ліпшої суспільної організації, зокрема, і до комсомолу. Перед війною у комсомольців, як і взагалі у багатьох радянських людей, під впливом будівництва, що все розширювалось, під впливом господарських і культурних успіхів переважали мирні тенденції. Війна різко обірвала все це, і перед комсомолом постали нові завдання, зв'язані з війною. Звичайно, нелегко вижити настрої мирного часу, особливо, якщо взяти до уваги, що комсомол—організація з мільйонами членів. Однак, і це робить честь комсомолу, можна сказати, що він з цим завданням упорався задовільно.

Лозунг—все для війни—простий, зрозумілий і він із захопленням був сприйнятий комсомольцями і молоддю. Але треба було ще організаційно спрямувати енергію молоді по різних руслах безпосередньо практичної діяльності. Труднощі на цьому шляху були величезні. Вони є і зараз.

Молодь тільки починає жити, а війна вимагає від людини всього, в тому числі і її життя. Щоб мільйони зрозуміли цю необхідність, треба було добре засвоїти, що війна нам насильно нав'язана, що вона неминуча, що участь в ній є свята, справедлива справа. Комсомольська організація зробила і робить у цьому напрямі немало.

Звичайно, що перед комсомолом, як і перед кожною радянською організацією і кожним радянським громадянином, постало першочергове питання—де і як краще застосувати свої сили для захисту Батьківщини. І тисячі комсомольців, юнаків і навіть дівчат, вірних кращим традиціям комсомолу, пішли добровольцями у ряди Діючої Армії, в окупованих районах вступали до партизанських загонів. І цей характерний для комсомольців потяг на фронт триває досі.

Труднощі і небезпеки не лякають, а притягують молодь, викликають її на героїчні подвиги. Наша радянська молодь, героїчно б'ючись на фронтах Вітчизняної війни, не тільки вписує нову блискучу сторінку в історію комсомолу, але й показує незламну волю свого народу у відстоюванні честі, свободи і незалежності радянської держави.

Війни взагалі жорстокі, вимогливі і невмолимі до людей. Ця війна набрала особливо бузувірських форм, створених підлими німець-

кими фашистами. Нечувані знущання з населення окупованих районів, з дорогих йому почуттів, з його моралі, винищення старих і дітей, катування поранених і хворих, відірвання матерів від малолітніх дітей і вигнання їх на фашистську каторгу, тортури, розстріли і шибениці—все це було продумано в німецьких штабах як дії, що повинні сприяти перемозі німецької зброї. Німецькі фашисти розраховували, що з допомогою такого терору їм удасться деморалізувати наш народ, перетворити його у безсловесне стадо рабів.

Радянські люди, армія і особливо молодь, виховані на увазі до людини, на повазі до її гідності, не могли відразу зрозуміти цю німецько-фашистську тактику війни. Товариш Сталін розкрив звирячу суть німецького імперіалізму, вказав на смертельну небезпеку для нашої Батьківщини і закликав радянський народ проїнятися ненавистю до німецьких розбійників, винищити всіх фашистських загарбників, що пробралися на радянську землю. Комсомольці і молодь глибоко сприйняли слова вождя, грудьми встали на захист Батьківщини і з усією юнацькою енергією і безмежною хоробрістю винищують німецьких окупантів.

Сучасна війна вимагає від бійця величезного морального напруження. Але головне — вона вимагає вміння володіти зброєю, вміння

найбільш ефективно використати її в боротьбі з ворогом, вона вимагає самовідданої хоробрості у сполучі з обачністю досвідченого бійця і, нарешті, фізичної витривалості, спритності. І ми бачимо, як в цій жорстокій боротьбі з німецькими грабіжниками виковуються бійці нашої армії і флоту: піхотинці, льотчики, танкісти, артилеристи, кавалеристи, мінометники, моряки, десантники, сапери. Комсомол по правді може пишатися тим, що в сім'ї Героїв Радянського Союзу нараховується понад п'ятсот вихованців комсомолу, десятки тисяч нагороджених орденами і медалями.

Можна сміливо сказати, що героїзм молоді на фронті має масовий характер. Героїчний вчинок одного породжує десятки і сотні нових послідовників. Імена комсомольців — Івана Смолякова, Людмили Павличенко, Наталки Ковшової, Дмитра Остапенка, Марії Поліванової, Курбан Дурди, Івана Сівкова, робітниці Одеської трикотажної фабрики кулеметниці Ніни Онілової та багатьох інших стали символом героїчного; тисячі бійців прагнуть бути такими ж. А скільки героїв повторили безприкладний подвиг комсомольця-льотчика Гастелло, піхотинця-комсомольця Матросова, гвардійця-панфіловця Мусабєка Сенгірбаєва та інших!

Зараз перед нами нова група героїв, що форсували Дніпро, серед яких значна частина

комсомольців. Форсування Дніпра увійде новою блискучою сторінкою в історію Великої Вітчизняної війни Радянського народу.

Комсомольці беруть широку участь у партизанському русі. Німецьке командування сподівалось задушити його терором. Але чим більше лютував оскаженілий ворог, тим сильніше ріс партизанський рух. І тепер фашистські загарбники змушені час від часу скиглити: „Росіяни воюють не за правилами війни“. Так, партизанський рух — це помста народу за руїни наших міст і сіл, за грабежі і насильства, за наругу над радянською людиною, за вбивства і страти беззахисних жінок, старих і дітей. Як би німецькі розбійники не скиглили, посіявши вітер, вони пожинають бурю.

Важко переоцінити значення партизанської боротьби у сучасній війні. Одно можна сказати, що розміри її перевершили всякі сподівання. Сотні тисяч солдатів та офіцерів втратили німці в результаті дій радянських партизанів, тисячі паровозів, десятки тисяч вагонів з живою силою і технікою полетіли під укіс. Знищення партизанами телефонно-телеграфного зв'язку, розгром опорних пунктів, комендатур — все це робить нестійким тилове обслуговування німців, порушує комунікації німецької армії. А найголовніше — це те, що партизани своїми діями штовхають

населення на опір ворогові, вселяють у людей певність у неминучій поразці фашистських загарбників.

Партизани досягли великих результатів, але й трудність їх боротьби виняткова. Щогодинна небезпека висить над їхніми головами. Партизанська боротьба ставить до людини суворі вимоги як у побутовій обстанові, так і в бойовому житті. І в цих жорстоких умовах війни партизани-комсомольці не тільки з честю витримали випробування, але й прославили себе, як невтомні і безстрашні борці за визволення Батьківщини від німецьких грабіжників, насильників і вбивць.

Тисячі комсомольців у тяжких умовах німецького підпілля ведуть самовіддану роботу, організуючи місцеве населення на боротьбу з окупантами. Рискуючи життям, вони проводять збори молоді. Бесідою, оповіданням, пущеною „чуткою“, листівкою, газетою та багатьма іншими способами несуть комсомольці правду в народ, вселяють певність у перемозі Червоної Армії, викрикують брехню фашистської пропаганди.

Батьківщина, народ високо цінять своїх кращих синів, що б'ються в тилу ворога. Серед партизанів, яким присвоєно звання Героїв Радянського Союзу,—22 комсомольці. Тисячі молодих партизанів нагороджено орденами і медалями. Весь радянський народ

знає і з любов'ю вимовляє імена комсомольців—Героїв Радянського Союзу: Лізи Чайкіної, Саші Чекаліна, Зої Космодем'янської, Антоніни Петрової, Пилипа Стрільця, Володимира Куриленка, Михайла Сильницького, Володимира Рябока, братів Ігнатових та багатьох інших. Безсмертні герої, вони увійдуть в історію партизанської боротьби, а тим самим і в історію Великої Вітчизняної війни. Вони служитимуть для молодого покоління зразками високого служіння Батьківщині і безмежної відданості їй.

Гітлерівці зазіхнули на найдорожче, що було і є у радянської молоді,—на її свободу, на її ідейність, на все величезне багатство духовної і матеріальної радянської культури, яка є здобутком молоді. І молодь з усім запалом веде смертельну боротьбу з ворогом, захищаючи своє майбутнє. Всім відомо таке знамените явище, як створення комсомольської організації „Молода гвардія“ в м. Красnodоні, Ворошиловградської області. Олег Кошевий, Іван Земнухів, Сергій Тюленін, Ульяна Громова, Любов Шевцова та інші, що входили в організацію „Молода гвардія“, в обставині жорстокого німецького терору не схилили свої горді голови перед загарбниками. З усією пристрасстю волелюбних радянських людей вступили вони в запеклу, здавалось, непосильну боротьбу. Більшість юнаків і

дівчат з організації „Молода гвардія“ загинула смертю хоробрих, але справа, за яку вони боролись, справа Леніна—Сталіна живе. Нема тієї сили, яка могла б знищити душу народу, народу, що любить свою Вітчизну, свою свободу і незалежність. На місце полеглих встають все нові і нові шереди, щоб продовжувати їх славетну справу.

Фашистські громили хотіли насміятися з радянської людини, втоптати її в болото, посіяти в її душі страх і жах. Це їм не вдалося. Ми побачили навколо себе безсмертні зразки високого і чесного служіння своєму народові, Радянській країні. Мені хотілося б, щоб керівники комсомольських організацій поставили собі за обов'язок ревно збирати і старанно зберігати записи про бойові подвиги молоді на фронті і в тилу ворога, про проявлену молоддю самовіддану любов до Батьківщини, про те, як комсомольці в боях з ворогом високо тримають прапор комсомолу, прапор партії Леніна—Сталіна.

Велике значення комсомолу в тилу—в промисловості, в сільському господарстві і інших галузях, що обслуговують фронт. На багатьох промислових підприємствах переважає молодь, в тому числі і жіноча. І наша промисловість невпинно живиться все новими і новими контингентами робітників з ремісничих шкіл і шкіл ФЗН, які, готуючи квалі-

фікованих робітників, разом з тим виконують і значні військові замовлення.

Можна з певністю сказати, що комсомольці і молодь у масі своїй вкладають у роботу для фронту все своє вміння і силу, виявляючи ініціативу і творчий почин. Заклик товариша Сталіна—перебудувати нашу промисловість на військовий лад, зробити все, щоб фронт не відчував нестачі в озброєнні і в боєприпасах,—зустрів палкий відгук серед комсомольців і молоді.

Про ефективність роботи нашої промисловості можна судити, порівнюючи її з роботою німецької промисловості. Гітлерівська Німеччина пограбувала всю Європу, загнала мільйони робітників з окупованих країн до себе на каторгу. Проте німецькі фабриканти весь час галасують про нестачу робітників, особливо кваліфікованих. Куди ж діваються робітники? В наслідок непосильної праці, биття, голодування, захворювань на підприємствах Німеччини у нечуваних розмірах зросла смертність робітників, особливо іноземних. У винищенні робочої сили фашистська Німеччина схожа на Мінотавра, цієї, за приказом греків, потвори, якій кидали на пожирання юнаків і дівчат. Гітлер, як Мінотавр, безперестанно вимагає від своїх союзників і васалів все нових і нових жертв.

У нашій промисловості інженери і тех-

ніки, в тому числі і молоді інженери, не покладаючи рук, працюють над поліпшенням технологічного процесу, над полегшенням праці робітників. І в результаті робота нашої промисловості йде на високому рівні, задовольняє як кількістю, так і якістю потреби фронту. А це значить, що продуктивність праці вільного, патріотично настроєного народу, що захищає свою Батьківщину, дає результати, які в багато разів перевищують продуктивність каторжної праці німецьких підприємств. А втім, прибутки німецьких заправил небувало високі, а це для них головне.

Велике значення молоді, особливо жіночої, у сільському господарстві. В тисячах колгоспів їй зараз належить провідна роль. Комсомол і тут немало зробив для того, щоб не знизились темпи сільськогосподарського виробництва. В цілому ряді областей, особливо центральних, урожай за час війни навіть значно підвищився. У цьому велика заслуга перед Батьківщиною наших жінок і дівчат. Після того, як чоловіче населення пішло на фронт, потрібна стала велика робота по підготовці кадрів трактористів, комбайнерів та інших категорій робітників. Жіноча молодь з успіхом опановує складні сільськогосподарські професії, як, наприклад, роботу на тракторі, комбайні. Багато дівчат

значно перевиконують державний план тракторних робіт.

Можна навести численні приклади практичних досягнень комсомолу і молоді на селі у збільшенні продукції сільського господарства, потрібної для фронту і промисловості; я не наводжу їх лише тому, що вони щодня друкуються в газетах і передаються по радіо. Одно можна сказати, що коли гітлерівські дурники, а може і шахраї (скоріш за все — і те і друге), провіщають у своїй пропаганді голод у Радянській країні, то вони забувають про одно: в країні, де панує вільна праця на вільній землі, де народ, колгоспники натхнені прагненням знищити гітлерівську банду, там ґрунт, земля дійова, як і дух народу, і вона сторицею винагороджує людей за їх працю. В цьому немала заслуга нашої сільської комсомолії і молоді.

Говорячи про велику роботу, яку проводять комсомольці в дні війни на фронті, в промисловості і в сільському господарстві, я хочу вказати ще на одне завдання, в розв'язанні якого комсомол, безсумнівно, повинен відіграти не менш значну роль, — це участь комсомолу і молоді у відбудуванні зруйнованих міст і сіл, в організації допомоги потерпілим від німецької окупації.

Зараз розгорнулась робота по відбудуванню Сталінграда. Кожна радянська людина

з гордістю вимовляє це ім'я і вважає своїм громадянським обов'язком взяти в цій справі ту чи іншу участь. Благородний почин комсомолу—взяти шефство над відбудуванням Сталінградського тракторного заводу, заводу імені Дзержинського, металургійного заводу „Червоний Жовтень“ і заводу № 264,—зустрів широкий відгук серед молоді Радянського Союзу, і я сподіваюсь, що цей почин пошириться на всі визволені райони.

З гордістю і любов'ю дивиться радянський народ на свою молодь. Війна ураганом вдерлася в життя радянської молоді людини, поставила її перед жорстокою необхідністю грудьми захищати свою Батьківщину, своє майбутнє, зазнати суворих випробувань. І ось уже понад два роки наша молодь у запеклій битві з ворогом разом з батьками і старшими братами хоробро і самовіддано відстоює свободу і щастя свого народу. Війна стала суворою перевіркою духовних і фізичних властивостей радянської молоді, її передового загону—комсомолу. Цю перевірку наш комсомол, молодь витримує з честю. В тилу, як і на фронті, молодь невтомною працею, з цілковитою свідомістю обов'язку перед Батьківщиною віддає всі свої сили та вміння, щоб наблизити годину перемоги над найлютішим ворогом.

Багато хто за кордоном, особливо на

початку війни, шукав пояснення такого високого патріотичного піднесення населення Радянського Союзу, стійкості Червоної Армії. Для нас же джерело патріотизму радянської людини ясне—це любов до Батьківщини, до свого народу, до своєї культури і побуту. Саме тому, що у великій сім'ї радянських народів всі рівні, всі пройняті повагою один до одного, взаємним довір'ям, дружбою, саме тому міцний і непорушний Радянський Союз.

Однією з вирішальних причин високого патріотизму нашої молоді та її безприкладного героїзму є нерозривний зв'язок комсомолу з комуністичною партією. Партія запалює комсомол на подвиги в ім'я загальної справи. Історія нашої партії, її боротьби за ідеали народу служила і служить невичерпним джерелом героїчного поведіння молоді у Вітчизняній війні. Цілі, поставлені нашою партією, величні—добитись блага народу, його братерської єдності; за ці цілі боролася і бореться наша партія, а разом з нею і під її керівництвом самовіддано бореться і наш комсомол, ведучи за собою всю радянську молодь.

Від душі поздоровляємо Ленінсько-Сталинський комсомол з двадцять п'ятими роковинами і бажаємо йому нових перемог і слави.
